

РАЗГОВОР СА БОЈАНОМ БОСИЉЧИЋЕМ НАКОН ЊЕГОВЕ ДРУГЕ КЊИГЕ „СЕВЕРНО ОД ХОЛИВУДА“

ОТКРИВАЊЕ КАНАДСКОГ ФИЛМА

• У досадашњој биографији, најкраће време провео је у Суботици, па ипак, овде су настале обе његове књиге — „Оскар је крив за све“, збирка новинских текстова, и „Северно од Холивуда“ серија интервјуа са водећим личностима канадске филмске индустрије

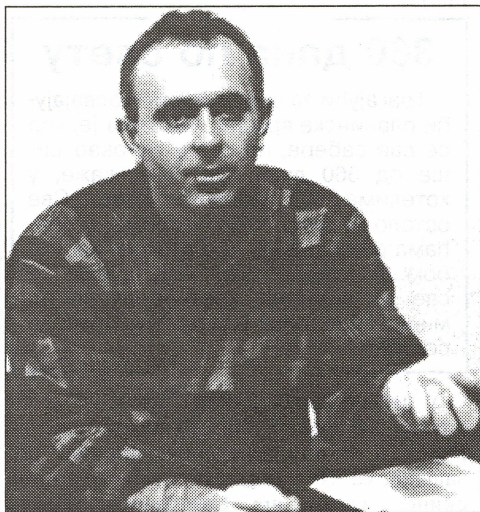
Оскар је, заиста, и у његовом случају, крив за све. Не успевајући да сачека промоцију своје нове књиге овде у Суботици, **Бојан Босиљчић** одлетео је назад за Канаду где тренутно живи. Пожуривала га је оверена авионска карта у џепу, сазнање да га у стану у Отави чека гомила информација о најпрестижнијој светској награди коју треба проучити, потреба да све уради на време и треће недеље марта, из земље северно од Холивуда, доспе у само срце светске филмске индустрије. Нестрпљив као свако коме се остварују снови и ко осваја највише степенице професионалних стремљења, Бојан Босиљчић морао је да откаже у Градској библиотеци заказану промоцију његове нове књиге „Северно од Холивуда“. Разлог: рецензенти и његови пријатељи **Небојша Поповић** и **Динко Туцаковић** нису могли напустити у Београду ненадано „продужен“ ФЕСТ.

У својој досадашњој биографији можда најкраће време Бојан Ж. Босиљчић провео је у Суботици (од јуна 1994. до новембра 1995. године)... Међутим, обе своје књиге, „Оскар је крив за све“ са поднасловом „Мала продавница снова“, изашле јуна 1995. године, и „Северно од Холивуда“, штампану јануара ове године, написао је управо овде.

Комплекси канадског филма

Разговарамо у редакцији „Дана“, непосредно након промоције његове књиге 1. фебруара на Фест-у. Промоцији је присуствовао и први секретар канадске амбасаде Тед Макај са којим је договорена даља промоција књиге „Северно од Холивуда“ и у Канади и у Југославији. Тако књига, која је настала као плод уверења да се и у странијој земљи може наставити бављењем својим послом, почиње да живи свој живот, изазивајући одушевљење и са ове и са оне стране Атлантика. Јер, не само у Југославији, па и Европи, већ и у самој Канади ретке су књиге посвећене канадском филму и ауторима.

— **Када сам пре годину и по дана стигао у Отаву, првих недеља интензивно сам проучавао њихов домаћи филм. То је претпостављало читање све могуће доступне литературе по библиотекама, књижарама, преко интернета или ЦД-рома и гледање (са**

БОЈАН БОСИЉЧИЋ

видеокасета) сатима и сатима филмова канадских аутора. У међувремену, у телефонском именику пронашао сам адресе релевантних филмских институција и ступио у контакт са њима — објашњава Бојан Босиљчић како је за веома кратко време постао члан удружења новинара Канаде, слободни новинар који искључиво пише о уметничким, а на америчким филмовима за недељник „Отава X — прес“. Као добар познавалац области која је Канађанима помало непозната, а то је историја европског филма, специјализовао се за ове теме.

Страст према филму као уметности, њено добро познавање, удружени са новинарском отвореношћу и непосредношћу, својственом и човеку који је од родног Сарајева морао да опстаје и сналази се у различитим срединама, створили су непроцењиви „капитал“ познанстава, разговора, интервјуа и Бојану Босиљчићу широм отворили врата у канадској филмској индустрији.

— **Странцу не треба много времена да схвати како канадски филм, као уосталом и целокупна канадска уметност, пати од комплекса инфериорности од америчког филма.**

Непостојање језичке баријере, осим у случају квебекског филма који се снима на француском и знатно је инвентивнији и веома слободан у обради тема, створили су од Канаде огромно пространство за америчку филмску индустрију. Примера ради, буџет за рекламирање једног америчког филмског хита износи колико и за целогодишњу

филмску продукцију у Канади. У таквој ситуацији ипак опстаје, од државе дотирана, једна мала кинематографија која је изнедрила и многе значајне ауторе и глумце, иако је са своје територије просто протерана, објашњава Бојан Босиљчић своје интересовање за канадски филм, које је резултирало бројним интервјуима са водећим личностима њихове кинематографије.

— У књизи „Северно од Холивуда“ објављено је 25 интервјуа са људима из филмске индустрије, чланова филмских академија, редитељима и глумцима и то је избор из много већег броја разговора које сам имао прибележених — каже Босиљчић.

Наши филмови у Отави

Међутим, свој боравак у Канади Бојан Босиљчић није користио само за богаћење свог филмског искуства, већ је новим познанствима утро пут и промоцији југословенског филма. Тако је прошле године учествовао у организацији до сада једине пројекције Кустуричиног филма „Подземље“ у Монреалу, док је у сарадњи са Томом Мек Сорлијем, директором филмског програма Канадског филмског института, за март припремио прву ретроспективу Новог балканског филма. У Босиљчићевом одабиру пред канадском публиком, у елитном биоскопу у Отави, биће приказани „Лепа села, лепо горе“, „Убиство с предумишљањем“, „Ни на небу, ни на земљи“, „Танго аргентино“, „Урнебесна трагедија“ и „Marble ass“. У организацији овог пројекта учествује и Југословенска кинотека, а уводничар за свих шест филмова биће Бојан Босиљчић.

До ове промоције на енглески треба да буде преведена и његова књига „Северно од Холивуда“.

А док је био у Југославији, током јануара стигла му је и потврда да је акредитован код Америчке филмске академије и да је и његово име на листи новинара који прате њен рад. То, пре свега, значи да ће 24. марта Бојан Босиљчић бити у Холивуду на додели Оскара што је свакако, па и за новинара који каже да зна све мане Холивуда, али да се његов утицај не може игнорисати, остварење сна у индустрији где се сања отворених очију.

А. М.